

amit ez a keveredés jelent. Másodszor azért, mert középosztályunknak és felső osztályunknak igen tekintélyes része el van zsidósodva. Ezt mondtam már máskor is, hogy 30 évvel ezelőtt kellett volna ezt a problémát megoldani, és nem ránk, most működő felelős emberekre hagyni. A második következtetés az, hogy az ország gazdasági életének kulcsait nem szabad zsidó vagy félzsidó, vagy pedig strómankézben hagyni. Harmadszor: egyidejűleg nem szabad minden életlehetőséget elvonni 800 000, az elkeveredettekkel együtt egymillió lakostól, ha más otthont nem biztosíthatunk nekik – és ez ma Közép-Európa érdeke is. Én nem politizálok, én tényeket mondok, és sok olyan ember, akit igen okosnak tart a világ, ugyanezen a nézeten van... Természetesen én nem törvényt faragok és nem régi törvényeket módosítok bicskával átfaragva a kopjafát, hanem józan új, komoly megoldást akarok hozni...¹⁰⁵

Négy hónappal később hivatali utóda, Bárdossy László beiktatási beszédében csaknem szó szerint megismételte elődjének ezeket a szavait (lásd a 6. fejezetet).

Kijelentéseivel Telekinek kettős célja volt. Egyfelől világosan körvonalazta a saját és elvbarátai álláspontját a zsidókérdésben, másfelől ki akarta fogni a szelet a hazai és külhoni szélsőjobboldal vitorláiból, amely mind hangosabban bírálta az ő politikáját. Ám ezt a második célját nem érte el. Imrédyt és Jarosst, valamint a körjük tömörült képviselők csoportját nem győzte meg, s attól a szándékuktól sem tudta eltántorítani őket, hogy kilépjenek a MÉP-ből és egy új, nyíltan németbarát pártot alakítsanak.

A Magyar Megújulás Pártja. Az Imrédy vezette szélsőjobboldali frakció már 1940 júniusában válságot idézett elő a Magyar Élet Pártjában, de a robbanás október 18-án történt, amikor 18 képviselő kivált a MÉP-ből, és bejelentette, hogy Magyar Megújulás Pártja néven új politikai csoportosulást alakít. Köztük volt Kunder Antal, Mester Miklós és Oláh György, s hozzájuk csatlakozott Rajniss Ferenc, aki nem volt országgyűlési képviselő, ám annál hírhedtebbé tették antiszemita cikkei. Imrédy állt az új párt élére mint országos pártvezető, s a szűkebb vezetőség rajta kívül Jarossból és Rátz Jenőből állt.¹⁰⁶ Tizenöt pontos programjuk nem sokban tért el a nyilaskeresztesekétől, de sajátos arculatot az kölcsönzött mégis neki, hogy az alsó középosztály, az új középosztály, a jobboldali beállítottságú értelmiségiek és köztisztviselők szája ízének megfelelően iparkodtak követeléseiket összeállítani. Leszögezték, hogy Magyarország a lehető legszorosabb szövetségben kíván lenni a Harmadik Birodalommal, és intézményrendszerét a nemzetiszocialisták, különösen pedig a fasiszták elvei alapján kívánják átrendezni.

Ami a zsidóságot illeti, leszögezték: „a zsidókérdést úgy kell megoldani, hogy Magyarország tökéletesen megszabaduljon a zsidóktól és a zsidó